

Fiskeläget som kom på skjutfältet

Odlade gurkor

Lump-Kalle bodde på Blåhäll några år i

slutet av 20-talet och början av 30-talet. Boden finns kvar, han bodde i den östra boden i norra raden där nyponbusken i dag växer upp under det låga taket. Precis utanför boden hade Kalle ett litet gurkland dit han bar upp släke från stranden. Där växer i dag rosafärgade malvor som frosten ännu inte tagit.

Lump-Kalle kom till Fristad i Visby där han dog.

Under några decennier före och efter sekelskiftet bodde Blåhälls- Svensson med hustru och två söner i en bod vid Blåhäll. Den boden stod för sig själv mellan de övriga fiskebodarna och militärförläggningen. Svensson var ölänning och skraddare. Familjen hade en get som lär ha haft en av grottorna som fähus.

Blåhälls fiskeläge bestod och består alljämt av två rader bodar där det i dag finns en och annan lucka efter försvunna bodar. Äldst är antingen Dyle-boden eller Fredrik Wimers bod, båda byggda i sten. I gistrummen fanns plats för tolv garn per fiskare.

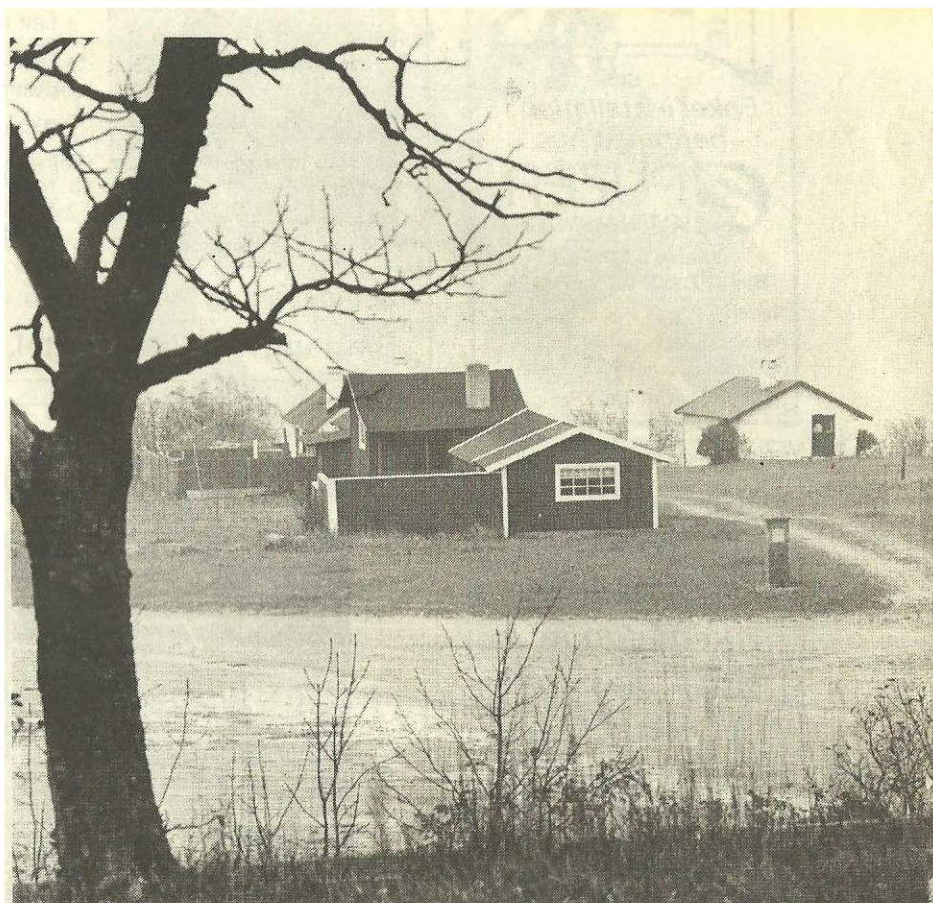
Tolv garn

— Det gick att dela på en bod men aldrig på en garnplats. Varje fiskare skulle ha plats för tolv garn på garnplatsen, säger Henry Ahlqvist. I dag är Blåhäll en idyll. En idyll som vi återigen har möjlighet att uppleva. Militären stängde Tofta skjutfält för allmänheten i drygt 40 år.

— Det var "Kocken", kapten Kock som "fridlyste" det, inflikar Henry Ahlqvist.

När man kom underfund med att den "fridlysningen" var olaglig öppnades fältet för allmänheten under helger med undantag för de helger som militären eller hemvärdet skjuter där. Tofta skjutfält och Blåhäll bjuder på vidunderliga naturupplevelser i mötet mellan hav och klintkust.

GT 1990-10-27

Här vid Blåhälls fiskeläge fiskade Toftaborna redan vid 1700-talets början och kanske re. Den vita boden mitt på bilden är Dyle-boden, kanske den allra äldsta på Blåhäll inte den äldsta så är den näst äldst.

Text:

Carin Häglund

Foto:

Tommy Söderlund